

Anotace

Tato diplomová práce se zabývá problematikou výuky v předmětu český jazyk v 1. – 3. ročníku základních škol pro sluchově postižené. Celá práce je zasazena do teoretického rámce, který vymezuje specifčnost vzdělávání žáků se sluchovou vadou a také cíle, kterých mají žáci se sluchovou vadou v základním vzdělávání a především ve vzdělávání jazykovém dosáhnout.

Zvláštní pozornost je věnována problematice prvopočátečního čtení a psaní – způsobům nabývání čtenářské gramotnosti u žáků se sluchovou vadou. Představeny jsou metody výuky prvopočátečního čtení a psaní a zamýšlím se nad vhodností jejich užití ve výuce žáků se sluchovou vadou. Nastíněn je průběh výuky v předmětu český jazyk na základních školách pro sluchově postižené v minulosti (rok 1948 – 1990), podrobně rozebrány jsou také tehdy užívané výukové materiály.

Současný stav výuky v předmětu český jazyk je popsán na základě výzkumné sondy realizované ve školním roce 2011/2012 ve čtyřech vybraných základních školách pro sluchově postižené v ČR. Výsledky pozorování jsou vztaženy ke stanoveným hypotézám a z toho vyvozeny závěry. Součástí práce jsou i podrobné záznamy průběhu vyučování na vybraných školách.

Závěrečná část práce je věnována krátkému zamyšlení nad možnostmi inovace ve výuce českého jazyka u žáků se sluchovou vadou. Zvláště v souvislosti s využitím Společného evropského referenčního rámce pro jazyky.